

Decizie de includere a faptei de plagiat în Indexul Operelor Plagiate în România și pentru admitere la publicare în volum tipărit

A. Notă de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat se bazează pe fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work
OS	ROȘCA Mihai Bogdan. Politică prin televiziune. Lucrare de diplomă. Coordonator: Lect.univ.Dâncu Vasile Sebastian. Cluj-Napoca: Universitatea Babeș Bolyai. 1998.
OA	MICLĂUȘ Ioan Mihai. Campaniile prezidențiale televizate. Lucrare de diplomă. Coordonator: Prof.univ.Boari Vasile. Cluj-Napoca: Universitatea Babeș Bolyai / Facultatea de științe Politice și Administrație Publică / Secția Științe Politice.1997.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.004:05 – p.63:00	p.002:21 – p.063:03
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Incadrarea faptei se justifică prin fișa de argumentare a calificării alăturată care este parte a deciziei.

Pe baza probelor și argumentelor de mai sus fapta de plagiat se indexează la poziția 00329 și se publică la adresa electronică www.plagiate.ro la data de 24 octombrie 2016.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentarea a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiul este definit prin textul legii¹.

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtaponere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratate care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Catedra de Sociologie
Fect. univ. Vasile Drucan

- Conducătorul lucrării
a făcut aprecieri relevante la
altora lucrări. 2 lucrări
sunt puse pe masă cu
lucrarea nu s-a notat în
(nou)

Referat
asupra lucrării de licență

Autor: Bogdan ROSCA

Lucrarea lui Bogdan Rosca este dovada
materizării unui student de excepție. Având ca
temă comunicarea politică și profilul televi-
zional autorul tratează probleme într-un
mod interdisciplinar: comunicarea - jurnalism
și sociologie. Demersul absolventului este
demonstrat de riguros și de o amplitudine cer-
deducii nu este specific unor cercetări de
nivel școlar, ci este vorba de
studii. El abordează noile sisteme de
televiziune din lume dintr-o perspectivă
organizational - sistemică pentru a putea
cunoaște, cu ajutorul acestor sisteme
și metode, spotul televizional românesc
în contextul bolilor comunicative cu
conotație politică. Demersul este critic,
și analiza beneficiază de un sprijin bibliografic
bogat iar stilul redacțional este personal.

Propun comisiiei acordarea notei
maxime, 10 (zece).

Cluj-Napoca 15 febr. 1998

Amos

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
TRADITIO ET EXCELLENTIA

COMISIA DE ETICĂ

Str. M. Kogălniceanu nr. 1
Cluj-Napoca, RO-400084
Tel.: 0264-40.53.00
Fax: 0264-59.19.06
rector@ubbcluj.ro
www.ubbcluj.ro

Nr.

2280...../06.02.2014

Hotărârea

~~Comisiei de Etică a~~ Universității Babeș-Bolyai

privitoare la sesizarea înregistrată cu nr. 1.330 în data de 24.01.2014 la Registratura Universității
~~Babeș-Bolyai~~ și înaintată Comisiei de Etică

Analizând sesizarea depusă de dl. Vasile Luca, înregistrată cu nr. 1330/24.01.2014, a probelor depuse la dosar și studiind comparativ lucrarea de licență *Campaniile prezidențiale televizate*, realizată de dl. Mihai Ioan Miclăuș și susținută în 1997, cu lucrarea *Politică prin televiziune*, elaborată de dl. Mihai Bogdan Roșca, susținută în 1998, Comisia de Etică a UBB a constatat existența plagiatului din partea dlui. Mihai Bogdan Roșca, prin preluarea aproape integrală a lucrării d-lui. Miclăuș. Aceasta constituie o abatere gravă de la buna conduită în cercetarea științifică (art. 310, lit. a), Legea nr. 1/2011).

Comisia de Etică

Conf.univ.dr. Marcela SĂLĂCĂN

Conf.univ.dr. Codruța Luminița OSOIAN

Conf.univ.dr. Mircea BOB (vicepreședinte)

Prof.dr. Alina PAMFIL

CS I.dr. Maria-Virginia COMAN

Conf.univ.dr. Imre UNGVARI-ZRINYI

Prof.univ.dr. Nicolae DRAGOS

Lect.univ.dr. Călin SĂPLĂCAN

Prof.univ.dr. Constantin MĂLĂRĂȘ

Student Dan AVRAM

Student Marius UZONI

Raport final nr. 1652 din data de 3 octombrie 2014
cu privire la contestația înregistrată la CNECSDTI cu nr.1492/21.02.2014

1. Sinteza conținutului contestației

Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI) a înregistrat cu nr. 1492/21.02.2014 contestația cu privire la hotărârea nr.2280/06.02.2014 a Comisiei de Etică a Universității (CEU) Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. În contestația depusă de Bogdan Mihai Roșca-Zasmescu și SCA "Iordăchescu și asociații" reprezentată de av. Marius G. Roman, se solicită CNECSDTI admiterea contestației așa cum a fost formulată și anularea hotărârii, atacate ca netemeinică și nelegală.

În fapt, la data de 24.01.2014 Bogdan Mihai Roșca-Zasmescu a fost reclamat la CEU prin sesizarea nr.1330/24.01.2014 că lucrarea sa de diplomă reprezintă un plagiat al lucrării de diplomă "Companiile prezidențiale televizate" - autor Mihai Ioan Miclăuș.

CNECSDTI constată înregistrarea în termen legal a contestației.

În temeiul art.28, alin.2 din Regulamentul de organizare și funcționare al CNECSDTI soluționarea contestației cu privire la hotărârea nr.2280/06.02.2014 a CEU - Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca revine CNECSDTI.

2. Analiza informațiilor, documentelor și probelor materiale din conținutul sesizării

În hotărârea CEU nr.2280/06.02.2014 se arată că reclamatul a comis o abatere gravă de la buna conduită în cercetarea științifică, conform art.3.10, lit.a), din Legea 1/2011. Hotărârea CEU s-a bazat pe cercetarea probelor existente la dosar și analiza comparativă a lucrărilor de licență "Companiile prezidențiale televizate" – autor Mihai Ioan Miclăuș (susținută în 1997) și "Politica în televiziune" – autor reclamatul (susținută în 1998).

În susținerea netemeinicii și aspectului nelegal al hotărârii CEU, semnatarii contestației depusă la CNECSDTI aduc ca argumente:

- a) lipsa competenței CEU în analiza sesizării nr.1330/24.01.2014, pentru că reclamatul nu era membru al comunității universitare de la Babeș-Bolyai la data depunerii sesizării;
- b) caracterul incomplet al hotărârii CEU, prin lipsa raportului comisiei de analiză, a măsurilor și sancțiunilor dispuse de către comisia de analiză;
- c) absența avizului juridic din partea consilierului juridic al Universității Babeș-Bolyai;
- d) la compararea celor două lucrări de diplomă incriminate nu s-a utilizat exemplarul original al lucrării "Companiile prezidențiale televizate" – autor Mihai Ioan Miclăuș, aspect asupra căruia planează posibilitatea intervenției unor modificări față de varianta originală, prezentată în 1997.

La data înregistrării contestației la CNECSDTI, la dosarul cauzei nu erau depuse: copia simplă a sesizării inițiale și raportul comisiei de analiză al CEU – Babeș-Bolyai (CEU-UBB).

La data de 21.05.2014 CNECSDTI solicită Universității Babeș-Bolyai și contestatarului cele două documente anterior menționate.

La răspunsul UBB cu nr.14.474/13.06.2014 și înregistrat la CNECSDTI cu nr.1583/27.06.2014 se atașează:

- sesizarea inițială, înregistrată la UBB cu nr.1330/24.01.2014;
- adresa CEU- UBB nr.1419/2701.2014 către Serviciul Acte de Studii al UBB;
- răspunsul Serviciului Acte de Studii, cu atașarea în copie a următoarelor documente: cotorul diplomei de licență seria P, nr. 0114528/9803, foaia matricolă și rezultatele examenului de licență ale lui Roșca A. Mihai-Bogdan, care a susținut examenul de licență la UBB – sesiunea februarie 1998;
- nota Facultății de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării din cadrul UBB - nr.1657/30.01.2014 prin care confirmă susținerea lucrării de diplomă “Companiile prezidențiale televizate” – autor Mihai Ioan Miclăuș, în iunie 1997 (coordonator prof. V. Boari);
- nota Serviciului Arhivă al UBB către CEU-UBB - nr.1702/31.01.2014 de înaintare în copie a Nomenclatorului Arhivistic al UBB – 2013, în care la pozițiile III.1.33 și III.1.34 se regăsesc spre păstrare documentele solicitate de CEU-UBB;
- hotărârea CEU-UBB - nr.2280/06.02.2014 privitoare la sesizarea inițială, înregistrată la UBB cu nr.1330/24.01.2014;
- plângerea prealabilă formulată de către reclamat, reprezentat de SCA Iordăchescu & Asociații – prin av. asociat Marius G. Roman, adresată CEU-UBB și înregistrată cu nr.3216/21.02.2014;
- contestația - nr.3217/21.02.2014, adresată de către reclamat, prin av. Asociat Marius G. Roman, împotriva hotărârii CEU-UBB nr.2280/06.02.2014;
- răspunsul CEU-UBB cu nr.5805/13.03.2014 la contestația mai sus amintită;
- răspunsul Rectoratului UBB cu nr. 6807/21.03.2014 referitor la plângerea prealabilă - nr.3216/21.02.2014.

În răspunsul său, înregistrat la CNECSDTI cu nr.1605/18.07.2014, contestatarul arată că a primit de la UBB numai hotărârea CEU-UBB, nu și sesizarea inițială.

CNECSDTI a analizat contestația depusă de Bogdan Mihai Roșca-Zasmescu și SCA”Iordachescu și asociații”, sesizarea inițială precum și documentele existente la dosarul cauzei și a constatat următoarele:

- presupusul plagiat s-a produs în anul 1998;
- lipsa raportului de analiză al CEU-UBB ca parte componentă a hotărârii nr. 2280/06.02.2014;
- lipsa avizului juridic pe hotărârea nr. 2280/06.02.2014 emisă de CEU-UBB în urma sesizării inițiale.

3. Concluzii

Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării stabilește:

- fapta incrimintă este anterioară Legii 206/2004, iar legea nu acționează retroactiv;
- anularea hotărârii nr. 2280/06.02.2014 a CEU - Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj – Napoca.

Președinte CNECSDTI,

Prof. Dr. PAUL DOBRESU

UNIVERSITATEA "BABEȘ-BOLYAI" CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE ȘTIINȚE POLITICE ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ
SECȚIA ȘTIINȚE POLITICE

LUCRARE DE LICENȚĂ

CAMPANIILE PREZIDENȚIALE TELEVIZATE

COORDONATOR:
prof.univ.dr. VASILE BOARI

ABSOLVENT:
MIHAI IOAN MICLĂUȘ

CUPRINS

Cap.I. - TELEVIZIUNEA - UN NOU MIJLOC DE COMUNICARE ÎN MASĂ	pag. 1
1.1. "Preistoria televiziunii"	pag. 2
1.2. Primul "război"	pag. 3
1.3. Un singur sistem, mai multe modele	pag. 5
1.3.1. Cazul Statelor Unite	pag. 6
1.3.2. Modelul Europei Occidentale	pag. 8
1.3.3. Televiziunea în țările comuniste	pag.15
 Cap.II. - PRIMELE CAMPANII TELEVIZATE	 pag.18
2.1. Mai întâi a fost radioul	pag.19
2.2. De la radio către televiziune	pag.21
2.3. Richard Nixon - primul principe al televiziunii	pag.22
2.4. Luptători în arena televiziunii	pag.25
2.5. De unul singur	pag.31
2.6. Tehnici moderne de comunicare	pag.33
2.7. Reversul medaliei	pag.34
 Cap.III. - CAZUL ROMÂNIEI	 pag.37
3.1. Prima luptă prezidențială televizată în România	pag.40
3.2. 1992 - Eșecul opoziției din România	pag.41
3.3. Nașterea concurenței în televiziunea românească	pag.47
3.4. Alegerile din 1996: Un sufragiu istoric	pag.50
3.4.1. "A fost un spectacol plictisitor. Aproape că am adormit"	pag.53
3.4.2. Patru dezbateri televizate	pag.58
 Cap.IV. - CONSIDERAȚII FINALE	 pag.64
 Note	 pag.67
 Bibliografie	 pag.69

1.1.1. - "PREISTORIA" TELEVIZIUNII

Inventarea televiziunii este rezultatul unui proces îndelungat de cercetări și descoperiri, de experiențe noi și acumulări originale, de cunoștințe dobândite; "ea este rezultatul unui complex de invenții și succese obținute în domeniul electricității, fotografiei, cinematografei, radiofoniei".¹ În ultimă instanță se poate spune că în perioada 1880-1890, televiziunea a fost individualizată ca obiectiv tehnologic specific, iar apoi, după o pauză de la începutul anilor '20 până la apariția primelor modele de televiziune publică și particulară din anii '30, s-a dezvoltat ca o activitate autonomă, cunoscând o dezvoltare deplină în forma sa "instituționalizată" imediat după cel de-al doilea război mondial.

Între timp, începe să se afirme ideea cinematografei: dacă lanterna magină (proiecția de clișee) era cunoscută încă din secolul al XVIII-lea, iar simpla mișcare (a unui clișeu pe altul) a fost realizată în 1736, începând cu anii 1825-26 asistăm la o dezvoltare a sistemelor mecanice cinematografice, pentru a se ajunge la sfârșitul secolului la lucrările lui Friese-Greene și ale lui Edison cu privire la tehnicile de filmare și de proiecție.

Ideea televiziunii era implicată în aceste descoperiri și este greu să o separăm, în primele ei faze de ele. Ca dată pentru un prim fel de concepere tehnologică, deși confuză încă, a televiziunii, putem lua anul 1842, când englezul Baird a pus la punct un aparat rudimentar pentru transmiterea imaginilor fixe la distanță prin intermediul firelor electrice. Cinci ani mai târziu, Bakewell prezintă duplicarea via telefon; în 1862, Caselli transmite imagini prin fir la o distanță considerabilă; în 1873, în timp ce lucrează la terminalul cablului telegrafic transatlantic, May observă proprietățile fotosensibile ale seleniului (care fusese descoperit la începutul secolului și utilizat pentru rezistențe).

Dar să revenim la apariția propriu-zisă a televiziunii. În 1883 ea apare într-un roman științifico-fantastic a lui Albert Robida ("Secolul Douăzeci"), ca aparat de vizionare la distanță numit "tele-fonoscop"; nu a trecut nici un an și literatura științifico-fantastică începe să devină aproape realitate odată cu discul lui Nipkow (după numele inventatorului său, un rus stabilit în Germania), un aparat de baleiaj al imaginilor care funcționa parțial mecanic, parțial electric, și care va domina industria televiziunii până în anul 1933, data de naștere a televiziunii în întregime electronică.²

În același timp însă, nu este înțeles cîtusi de puțin faptul că televiziunea reprezintă o nouă instituție specială și ca atare, o potențială activitate economică, un potențial sistem de producție și instituțional: de aici decurge și interesul slab din partea guvernelor și a forțelor economice, care investesc puțin în coordonarea și sistematizarea diferitelor cercetări în curs, mai ales dacă facem o comparație cu ceea ce se întâmplă concomitent în domeniile electricității, telefoniei și al telegrafiei.

Situația se schimbă radical pe la începutul anilor '20 cînd, după transformarea experienței cinematografice (de la produs marginal la produs central cu rol social dominant, odată cu explozia primului fenomen de popularitate a unor "stele" de cinema) și după apogeul atins în dezvoltarea radioului (de la mijloc avansat de telegrafie la instituție socială nouă de mare forță de convingere atît politică cît și comercială), ideea de televiziune devine al treilea pol, al unui sector care nu mai poate fi confundat cu altele apropiate.

Trecerea de la dezinteres la interes față de tehnologia televiziunii este exemplar ilustrată de evenimentele care însoțesc experiențele respective în America în cursul anilor '20 și care transformă un sector marginal de cercetare într-un câmp de bătălie propriu-zis, cu episoade de spionaj comercial printre puternicele corporații din domeniul informației, războaie juridice pentru atribuirea brevetelor, presiuni ale lobby-urilor economice asupra autorităților politice pentru impunerea de către guvern a anumitor standarde.³

1.2. - PRIMUL "RĂZBOI"

Apariția televiziunii a luat o nouă întorsătură datorită a doi ruși emigrați în America: Farnsworth și Zworykin. Farnsworth, care încă de la vîrsta de 15 ani manifesta interes pentru fotoelectricitate și tuburile cu raze catodice a obținut la Croker Bank fondurile pentru a deschide un laborator în 1927. Cu oamenii săi a reușit să realizeze prima telecameră electronică (Image Dissector) și, în anii următori, să îmbunătățească sistemul video, trecînd de la 60 la 400 de linii. Concurentul său, Zworykin, cercetător la "Westinghouse", reușise să obțină rezultate importante pentru realizarea de imagini la distanță, brevetînd în 1923 iconoscopul. Dar "Westinghouse" a subapreciat importanța acestor cercetări, astfel încît brevetul a fost experimentat mult mai târziu, în 1927.